

Tátovi

Karel Gott

Ten čas táto už je dávno pryč,
k mnoha pravdám dal jsi klíč.
Otvírám je a z nich cítím zas,
ten nádhernej dobrej čas,
co sblížil a spojil nás.

Ten čas vášnivýho hádání,
plnej dojmů, hledání.
Můj čas velkejch válek s hloupostí,
když říkals mi s noblesou,
ty hádky ať k šípu jdou.

Ty hádky ať si k šípu jdou,
ty války co v nás jsou.
Jsou nicotný a malicherný,
žabo myší války.

Ty války s vlastní závistí,
jen spánek chtěj ti krást.
Tak hloupoučký, co po nás jdou,
co slídí po duších.
Přešels táto s noblesou.

Co si tím vším tenkrát říct mi chtěls,
až teď chápu bohužel.
Proto mám teď s Tebou vážnou řeč,
chci vrátit ten dobrej čas,
co sblížil a spojil nás.

Ty hádky ať si k šípu jdou,
ty války co v nás jsou.
Jsou nicotný a malicherný,
žabo myší války.

Škoda jen, že tu nejsi táto,
slova Tvý cením víc než zlato,
chtěl bych ti aspoň píseň za to,
tuhle píseň dát.

Ty hádky ať si k šípu jdou
ty války co v nás jsou.
Jsou nicotný a malicherný,
žabo myší války.

Ty války z vlastní závistí jen spánek chtěj Ti krást
tak hloupoučký co po nás jdou , co slídí po duších

Přešels táto s noblesou.
Přešels táto s noblesou.